

סליחות קורן • מנהג פולין

קורן ירושלים

סליחות קורן

מנהג פולין

תטאנו
צורנו
סלח לנו
יוצרנו

מוגה ומבואר בידי
הרב אליהו ליפשיץ ואהרן גלצר

•

הוצאת קורן ירושלים

נפש

לר' ד"ר מרדכי דב גלצר

בהר"ר אליהו מאניש זצ"ל

הקדיש את חייו לחקר כתבי יד עבריים
מומחה למלאכת הספר והכתב ולראשית הדפוס העברי

ויעש הטוב והישר והאמת

משנתו קב ונקי

נבל"ע ט"ז באייר ה'תשע"ה

נשפו בטוב תלין וזרעו יירש ארץ

סליחות קורן

מהדורה ראשונה © 2016

הוצאת קורן ירושלים

ת"ד 4044 ירושלים 91040

www.korenpub.com

© כל הזכויות שמורות על גופן תנ"ך קורן, 1962. הוצאת קורן ירושלים בע"מ, 2016

© כל הזכויות שמורות על גופן סידור קורן, 1981. הוצאת קורן ירושלים בע"מ, 2016

אין לשכפל, להעתיק, לצלם, להקליט, לאחסן במאגר מידע, לשדר או לקלוט בכל דרך או בכל אמצעי אלקטרוני, אופטי, מכני או אחר כל חלק שהוא מן החומר שבספר זה. שימוש מסחרי מכל סוג שהוא בחומר הכלול בספר זה אסור בהחלט אלא ברשות מפורשת בכתב מהמוציא לאור.

מנהג פולין, מהדורה אישית, כריכה רכה, מסת"ב: 3-869-301-965-978

סלספ1

תוכן עניינים

הקדמה	ז
סליחות ליום ראשון	3
סליחות ליום שני	29
סליחות ליום שלישי	53
סליחות ליום רביעי	76
סליחות ליום חמישי	100
סליחות ליום שישי	123
סליחות ליום שביעי	148
סליחות לערב ראש השנה	172
סליחות לצום גדליה	245
סליחות ליום ב' של עשרת ימי תשובה	286
סליחות ליום ג' של עשרת ימי תשובה	321
סליחות ליום ד' של עשרת ימי תשובה	358
סליחות ליום ה' של עשרת ימי תשובה	397
סליחות לערב יום הכיפורים	436

בְּהִתְעַטֵּף עָלַי נִפְשִׁי אֶת ה' זְכַרְתִּי (יונה פרק ב, ח)

מתוך שטף החיים הגועש, ומתוך השגרה התובענית, אנו מוצאים את עצמינו בהיכל הזמן של חודש הרחמים, כמו עבד שבבהילות הובא לפני כס המלוכה ללא כל הכנה מוקדמת, בבגדיו הצואים. לשגרה שלנו, משם הובלנו להיכל מקודש זה, יש תכונות מאוד מוחשיות ובחוייתנו מאוד נוקשות בדרישותיהן שלא ניתנות לדחיה: צורך לפרנס, צורך לאכול ולהאכיל, בני אדם שבאים בתביעה שנספק להם מס, או עבודה, או יחס, או כבוד, או כוחות. ובטבע שלנו להתייחס לדרישות אלה במלוא הרצינות ובכבוד ראש; ובמודעות לאחראיות שלנו אנו מארגנים את החיים שלנו בהתאם אליהן.

פחות נוכח, פחות דוחק, ובחוייתנו על פי רוב גם פחות גורלי, הוא הרובד הרוחני של חיינו. המודעות שלנו לנוכחות של ה' בחיינו תלויה בעיקר בנכונות שלנו להיפתח אליו וממילא אין בו אופי של הכתבה או תביעה. ובפועל הוא לא מקבל את הבמה. כך עולה מאיחולו האחרון של רבי יוחנן בן זכאי: "יהי רצון שתהא מורא שמים עליכם כמורא בשר ודם" (ברכות כח, ב). אם לא נעשה את המאמץ להיות מוסריים בכל מצב, לרוב אין לדבר השלכות שליליות הנראות לעין. אם לא נשתדל לראות את עצמינו עומדים לפני מלך מלכי המלכים בשעת התפילה ומעבר לה, זה על פניו לא יגרור תוצאות קשות. אם לא נקבע עיתים לתורה ולגמילות חסדים, ואם לא נשאף לפעול בכלל לשם שמים, העולם שלנו ימשיך להתנהל כדרכו, לכאורה. וממילא איננו רואים את הקב"ה במרכז חיינו. כמו שאנחנו נוכחים לדעת מתוך הקשרים שלנו עם בני זוג, עם הורים, עם ילדים ועם חברים – זהו השורש של כל בעיה שנוצרת בקשר אישי עם הזולת. הרבה יותר ממעשה חריג, מעוול גדול, מה שצורם לזולת זה כאשר הוא נדחק הצידה מבחינתנו. כשהוא לא משמעותי לנו, כשהוא לא באמת תופס מקום אצלנו בלב ובראש. אנחנו לא נותנים לה' מקום בתוך הגוף שהוא עצמו ברא.

ה' מאפשר לנו תיקון. ה' מורה לנו לפנות אליו באופן ישיר, לקרוא לו בשמו, לעמוד מולו במילים שהוא שם לנו בפה. וכהתעלמותנו מהרוח עד כה, כך המרכזיות שזה תופס בחיינו עתה, וזה יסוד לסליחת ה'. אנחנו מתוודים שעד כה ה' לא היה במרכז עולמנו אך כעת בקראנו אליו באמת, בוודאי יהיה שוב קרוב אלינו.

העריכה של נוסח הסליחות ושל המבואות לסליחות היא פרי מלאכתם של הרב אליהו ליפשיץ והרב אהרן גלצר, הייעוץ וההגהות של אביחי גמדני. הגהה של כל הסליחות והמבואות נעשתה על ידי ינון חן ואפרת גרוס, והעיצוב המוקפד הוא מעשי ידי אסתר באר, על פי העקרונות שקבע אליהו קורן ז"ל. על ההפקה אמון אבישי מגנצא.

תקווה גדולה יש בליבנו ובלב כל ישראל, שנישא את ה' בקרבנו מעבר להיכל הזמן של אלול ותשרי, אל תוך עומק חיינו, וכמטר יפריח את כל תחומי החיים.

”דַּרְשׁ נָא דַּרְשׁוּן בְּדַרְשׁוֹת פְּנִיךָ”

יהושע מילר

מוצאי צום החמישי התשע"ו

סליחות ליום ראשון

אֲשֶׁרִי יוֹשְׁבֵי בֵיתְךָ, עוֹד יְהַלְלוּךָ סֵלָה:
אֲשֶׁרִי הָעַם שְׁכַכָּה לוֹ, אֲשֶׁרִי הָעַם שִׁיהוּה אֱלֹהִיו:
תְּהַלֵּה לְדָוִד

אֲרוּמְךָ אֱלוֹהֵי הַמֶּלֶךְ, וְאַבְרָכָה שְׁמֶךָ לְעוֹלָם וָעֶד:
בְּכָל־יוֹם אֲבָרְכֶךָ, וְאַהֲלִלָה שְׁמֶךָ לְעוֹלָם וָעֶד:
גְּדוֹל יְהוָה וּמְהֵלָל מְאֹד, וְלִגְדֹלְתוֹ אֵין חֶקֶר:
דָּוִד לְדָוִד יִשְׁבַח מֵעַשְׂיֶיךָ, וּגְבוּרָתֶיךָ יַגִּידוּ:
הִדְר כְּבוֹד הַדָּוָד, וְדַבְרֵי נִפְלְאוֹתֶיךָ אֲשִׁיחָה:
וְעִזּוֹ נוֹרְאוֹתֶיךָ יֹאמְרוּ, וּגְדוּלְתֶךָ אֲסַפְּרָנָה:
זָכַר רַב־טוֹבֶיךָ יַפְיֵעוּ, וְצַדִּיקְתֶּךָ יִרְנְנוּ:
חַנּוּן וְרַחוּם יְהוָה, אֲרַךְ אַפַּיִם וּגְדֹל־חַסֵּד:
טוֹב־יְהוָה לְכָל, וְרַחֲמָיו עַל־כָּל־מַעֲשָׂיו:
יִוְדוּךָ יְהוָה כָּל־מַעֲשֵׂיךָ, וְחִסִּידֶיךָ יִבְרַכּוּכָה:
כְּבוֹד מַלְכוּתֶךָ יֹאמְרוּ, וּגְבוּרָתֶךָ יִדְבְּרוּ:
לְהוֹדִיעַ לְבַנְי הָאָדָם גְּבוּרָתוֹ, וּכְבוֹד הִדְר מַלְכוּתוֹ:
מַלְכוּתֶךָ מַלְכוּת כָּל־עֲלָמִים, וּמִמְשַׁלְתֶּךָ בְּכָל־דָּוִד וְדָוִד:
סוֹמֵךְ יְהוָה לְכָל־הַנְּפִלִים, וְזוֹקֵף לְכָל־הַכְּפוּפִים:
עֵינַי־כָּל אֵלֶיךָ יִשְׁבְּרוּ, וְאַתָּה נוֹתֵן־לָהֶם אֶת־אֲכָלָם בְּעֵתוֹ:
פּוֹתֵחַ אֶת־יַדְךָ, וּמִשְׁבִּיעַ לְכָל־חַי רְצוֹן:
צַדִּיק יְהוָה בְּכָל־דְּרָכָיו, וְחִסִּיד בְּכָל־מַעֲשָׂיו:
קָרוֹב יְהוָה לְכָל־קוֹרְאָיו, לְכָל אֲשֶׁר יִקְרָאֵהוּ בְּאֵמֶת:
רְצוֹן־יִרְאֵיו יַעֲשֶׂה, וְאֶת־שׁוֹעֲתָם יִשְׁמַע, וְיוֹשִׁיעֵם:

תהלים פד

תהלים קמד

תהלים קמה

שׁוֹמֵר יְהוָה אֶת־כָּל־אֲהָבָיו, וְאֵת כָּל־הַדְּשָׁעִים יִשְׁמִיד:
 תְּהִלַּת יְהוָה יִדְבֹר פִּי, וּבִכְרֶךְ כָּל־בֶּשֶׂר שֵׁם קִדְשׁוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:
 וְאַנְחֵנוּ נְבִירֶךְ יְהוָה מִעַתָּה וְעַד־עוֹלָם, הַלְלוּיָהּ:

תהלים קטו

וְעַתָּה יִגְדַל־נָא פֶּחַ אֲדֹנָי כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ לֵאמֹר:
 זְכַר־דַּחֲמִיךָ יְהוָה וַחֲסִדֶיךָ בִּי מֵעוֹלָם הַמָּוָה:

במדבר יד

תהלים כה

חצי קדיש

ש"ץ: יִתְגַּדַּל וְיִתְקַדַּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא (קהל: אָמֵן)
 בְּעֶלְמָא דִּי בְּרָא כְרַעוּתָהּ
 וְיִמְלִיךְ מַלְכוּתָהּ [וְיִצְמַח פְּרוֹקְנָהּ וּיְקַרֵּב מְשִׁיחָהּ] (קהל: אָמֵן)
 בְּחַיִּיכוֹן וּבְיוֹמֵיכוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל
 בְּעַגְלָא וּבְזִמְן קָרִיב, וְאִמְרוּ אָמֵן. (קהל: אָמֵן)
 יְהִיא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבֹרַךְ לְעַלְמֵי וְלְעַלְמֵי עַלְמַיָּא. קהל וש"ץ:
 יִתְבָּרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאֵר וְיִתְרוֹמַם וְיִתְנַשֵּׂא ש"ץ:
 וְיִתְהַדָּר וְיִתְעַלֶּה וְיִתְהַלָּל
 שְׁמֵהּ דְקִדְשָׁא בְרִיךְ הוּא (קהל: אָמֵן)
 לְעֵלְא מִן כָּל בְּרוּכְתָא וְשִׁירְתָא, תְּשַׁבַּחְתָּא וְנַחֲמַתָּא
 דְאִמְרוּן בְּעֶלְמָא, וְאִמְרוּ אָמֵן. (קהל: אָמֵן)

לְךָ אֲדֹנָי הַצְדָקָה, וְלָנוּ בִשְׁתַּת הַפְּנִים:

דניאל ט

מַה נְתַאוּנָן וּמַה נְאִמְר, מַה־נְדַבֵּר וּמַה־נְצַטְדֵּק:

בראשית מוד

נַחֲפֵשָׂה דְרַכֵּינוּ וְנַחֲקֹרָה וְנִשְׁוֵבָה אֵלֶיךָ, בִּי יִמְיִנְךָ פְּשׁוּטָה לְקַבֵּל שְׁבִים.
 לֹא בְּחֶסֶד וְלֹא בְּמַעֲשִׂים בְּאֵנוּ לְפָנֶיךָ, כְּדָלִים וּכְרָשִׁים דְּפָקְנוּ דְלִתֶיךָ.
 דְּלִתֶיךָ דְּפָקְנוּ רַחוּם וְחַנוּן, נָא אַל תְּשִׁיבֵנוּ רִיקָם מִלְּפָנֶיךָ.
 מִלְּפָנֶיךָ מִלְּפָנוּ רִיקָם אַל תְּשִׁיבֵנוּ, בִּי אַתָּה שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה.

תהלים סה

שִׁמְעֵ תְפִלָּה, עֲדִיךָ כָּל־בָּשָׂר וַיָּבֹאוּ:

יָבֹאוּ כָּל בָּשָׂר לְהִשְׁתַּחֲוֹת לְפָנֶיךָ יְהוָה.

תהלים פו

יָבֹאוּ וַיִּשְׁתַּחֲוּוּ לְפָנֶיךָ אֲדֹנָי, וַיִּכְבְּדוּ לְשִׁמְךָ:

תהלים צה

בָּאוּ נִשְׁתַּחֲוֶה וְנִכְרַעָה, נִבְרָכָה לְפָנֶי־יְהוָה עֲשֵׂנוּ:

תהלים קלב

נִבְרָאָה לְמִשְׁכַּנֹּתַי, נִשְׁתַּחֲוֶה לְהֵדֶם רַגְלָיו:

תהלים ק

בָּאוּ שְׁעָרָיו בְּתוֹדָה חִצְרוֹתָיו בְּתִהְלָה

הוֹדוּ לוֹ בְּרָכוּ שְׁמוֹ:

וַאֲנַחְנוּ בְּרַב חֶסֶדְךָ נִבְּוֹא בֵּיתְךָ

נִשְׁתַּחֲוֶה אֶל הַיֵּכָל קֹדֶשְׁךָ בִּירוּאָתְךָ.

תהלים קלד

הִנֵּה בָּרְכוּ אֶת־יְהוָה כָּל־עַבְדֵי יְהוָה

הָעֹמְדִים בְּבֵית־יְהוָה בְּלִילוֹת:

שְׂאוּ־יְדֵכֶם קֹדֶשׁ, וּבְרָכוּ אֶת־יְהוָה:

תהלים צט

רוֹמְמוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲוּוּ לְהֵדֶם רַגְלָיו, קְדוֹשׁ הוּא:

רוֹמְמוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲוּוּ לְהַר קֹדֶשׁוֹ

בִּי־קְדוֹשׁ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ:

תהלים צו

הִשְׁתַּחֲוּוּ לַיהוָה בְּהַדְרַת־קֹדֶשׁ, חִילוּ מִפָּנָיו כָּל־הָאָרֶץ:

נִשְׁתַּחֲוֶה אֶל הַיֵּכָל קֹדֶשְׁךָ וְנוֹדָה אֶת שִׁמְךָ

עַל חֶסֶדְךָ וְעַל אֱמֶתְךָ, כִּי הִגְדַּלְתָּ עַל כָּל שִׁמְךָ אִמְרוֹתְךָ.

תהלים פט

יְהוָה אֱלֹהֵי צְבָאוֹת מִי־כְמוֹךָ חֶסֶן יְהִי, וְאַמוּנָתְךָ סְבִיבוֹתֶיךָ:

כִּי מִי בִשְׁחַק יַעֲרֹךְ לַיהוָה, יִדְמָה לַיהוָה בְּבָנֵי אֱלֹהִים:

תהלים פו

כִּי־גָדוֹל אַתָּה וְעִשָׂה נִפְלְאוֹת, אַתָּה אֱלֹהִים לְבַדְּךָ:

תהלים קח

כִּי־גָדוֹל מֵעַל־שָׁמַיִם חֶסֶדְךָ, וְעַד־שְׁחַקִּים אֱמַתְךָ:

תהלים קמה

גָּדוֹל יְהוָה וּמְהִלָּל מְאֹד, וְלִגְדָלְתוֹ אֵין חֶקֶר:

תהלים צו

כִּי גָדוֹל יְהוָה וּמְהִלָּל מְאֹד, נוֹרָא הוּא עַל־כָּל־אֱלֹהִים:

תהלים צה

כִּי אֵל גָּדוֹל יְהוָה, וּמֶלֶךְ גָּדוֹל עַל־כָּל־אֱלֹהִים:

דברים ג

אֲשׁוּר מִי־אֵל בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ אֲשׁוּר־יַעֲשֶׂה כְּמַעֲשֶׂיךָ וּכְגִבוֹרוֹתֶיךָ:

מי לא יראך מלך הגוים פי לך יאתה ירמיהי
 פי בכל־חכמי הגוים ובכל־מלכותם מאין כמוך:
 מאין כמוך יהוה, גדול אתה וגדול שמך בגבורה:
 לך זרוע עם־גבורה, תעז ירך תרום ימינך: תהלים פט
 לך יום אף־לך לילה, אתה הכינות מאור ושמש: תהלים עד
 אשר בידו מחקרי־ארץ, ותועפות הרים לו: תהלים צה
 מי ימלא גבורות יהוה, ישמיע כל־תהלתו: תהלים קו
 לך יהוה הגדלה והגבורה והתפארת והנצח וההוד
 כי־כל בשמים ובארץ
 לך יהוה הממלכה והמתנשא לכל לראש:
 לך שמים אף־לך ארץ, תבל ומלאה אתה יסדתם: תהלים פט
 אתה הצבת כל־גבולות ארץ, קיץ וחורף אתה יצרתם: תהלים עד
 אתה רצצת ראשי לוי־תן, תתננו מאכל לעם לצאים:
 אתה בקעת מעין ונחל, אתה הובשת נהרות איתן:
 אתה פזרת בעוזך ים, שברת ראשי תנינים על־המים:
 אתה מושל בגאות הים, בשוא גליו אתה תשבחם: תהלים פט
 גדול יהוה ומהלל מאד, בעיר אלהינו הרקדשו: תהלים מח
 יהוה צבאות אלהי ישראל ישב הכרבים ישעיה לו
 אתה־הוא האלהים לבדך:
 אל נערץ בסוד־קדשים רבה, וגורא על־כל־סביביו: תהלים פט
 ויודו שמים פלאך יהוה, אף־אמונתך בקהל קדשים:
 לכו נרננה ליהוה, נריעה לצור ישענו: תהלים צה
 נקדמה פניו בתודה, בזמרות נריע לו:
 צדק ומשפט מכון כסאך, חסד ואמת יקדמו פניך: תהלים פט
 אשר יחדו נמתיק סוד, בבית אלהים נהלך ברגש: תהלים נה
 אשר־לו הים והוא עשהו, ויבשת ידיו יצרו: תהלים צה
 אשר בידו נפש כל־חי, ורוח כל־בשר־איש: איוב יב

הַנְשַׁמָּה לְךָ וְהַגּוֹף פָּעֵלְךָ, חוֹסֶה עַל עַמְלֶךָ.
הַנְשַׁמָּה לְךָ וְהַגּוֹף שְׁלֶךָ, יְהוּה עֹשֶׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ.
אֶתְאָנוּ עַל שְׁמֶךָ, יְהוּה עֹשֶׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ
בְּעֵבוֹר כְּבוֹד שְׁמֶךָ, כִּי אֵל חַנוּן וְרַחוּם שְׁמֶךָ.
לְמַעַן שְׁמֶךָ יְהוּה, וְסַלַּחַת לַעֲוֹנֵנוּ כִּי רַב הוּא.

סַלַּח לָנוּ, אָבִינוּ, כִּי בָרַב אֲוִלְתָּנוּ שָׁגִינוּ.
מַחַל לָנוּ, מַלְכֵנוּ, כִּי רַבּוּ עֲוֹנֵינוּ.

אמנם אנחנו חטאנו, אך מצבנו הקשה עומד בניגוד משווע לשלוות הגויים הסוגדים לעבודה זרה. על כן אנו מתפללים ש'ה' יושיע את ישראל הנשענים עליו.

א. מחבר: בנימין בן זרח

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ

אֵיךְ נִפְתַּח פֶּה לְפָנֶיךָ, דֵּר מְתוּחִים
בְּאֵילוֹ פָּנִים נִשְׁפָּךְ שִׁיחִים.
גַּעֲלָנוּ נְתִיבוֹתֶיךָ הַיְשָׁרִים וְהַנְּכוּחִים
דְּבַקְנוּ בְּתוֹעֵבוֹת וּבְמַעֲשֵׂים זְנוּחִים.
הִלַּכְנוּ אַחֲרֵי מִשְׁאוֹת שְׂוֹא וּמִדּוּחִים
וְהִקְשִׁינוּ עָרֶף וְהַעֲזֵנוּ מְצָחִים.
זַעַמְתָּ בְּשַׁלְנוּ בֵּית מִשְׁכָּנוֹת מִבְּטָחִים
חָרַב, וּפֶס רֵיחַ נִיחוּחִים.
טָרְדוּ וְטִלְטְלוּ כְּהֵנִים מְשׁוּחִים
יֹדְעֵי עֶרְךָ עוֹלוֹת וּזְבָחִים.
כַּמָּה יִסְרַתְנוּ עַל יְדֵי צִירִים וְשְׁלוּחִים
לֹא הִקְשַׁבְנוּ לְשִׁמְעַ לְמוֹכִיחִים.
מֵאֵז וְעַד עַתָּה אָנוּ נִדְּחִים
נִהְרָגִים נִשְׁחָטִים וְנִטְבָּחִים.
שׂוֹרְדֵנוּ מִתִּי מְעַט בֵּין קוֹצִים כְּסוּחִים
עֵינֵינוּ כָּלוֹת בְּלֵי מִצָּא רְוָחִים.
פּוֹרְכֵי עַמְךָ אֲשֶׁר לִמַּת שׁוֹחֲחִים

צַפֵּר וְעָרַב לְמָה מְצַלִּיחִים.
 קָמִים לְמוֹלֶךְ נְאֻצוֹת שׁוֹחֲחִים
 רְצוּצִים, בְּמָה אַתֶּם בּוֹטְחִים.
 שׁוֹכֵן עַד וְקָדוֹשׁ, צִפֵּה בְּעֶלְבוֹן אֲנוּחִים
 תְּמוּכִים עָלֶיךָ וּבְךָ מִתְאַחִים.
 בְּנוֹרָאוֹת יְמִינְךָ נוֹשָׁע לְנֹצָחִים
 כִּי עַל רַחֲמֶיךָ הֶרְבִּים אָנוּ בְּטוֹחִים.

כִּי עַל רַחֲמֶיךָ הֶרְבִּים אָנוּ בְּטוֹחִים, וְעַל צְדָקוֹתֶיךָ אָנוּ נוֹשָׁעִים
 וְלִסְלַחֹתֶיךָ אָנוּ מְקוּיִם, וְלִישׁוּעָתְךָ אָנוּ מְצַפִּים.
 אַתָּה הוּא מֶלֶךְ אוֹהֵב צְדָקוֹת מִקֶּדֶם
 מַעֲבִיר עֲוֹנוֹת עַמּוֹ וּמִסִּיר חַטָּאת יִרְאִי
 כּוֹרֵת בְּרִית לְרֵאשׁוֹנִים וּמְקַיֵּם שְׁבוּעָה לְאַחֲרוֹנִים.
 אַתָּה הוּא שִׁירְדָּתָ בַּעֲנַן כְּבוֹדְךָ עַל הַר סִינַי
 וְהִרְאִיתָ דְרָכֵי טוֹבְךָ לְמֹשֶׁה עֲבָדְךָ וְאַרְחוֹת חֶסֶדֶיךָ גְּלִיתָ לוֹ
 וְהוֹדַעְתָּו כִּי אַתָּה אֵל רַחוּם וְחַנּוּן
 אַרְךְ אַפִּים וְרַב חֶסֶד וּמְרֻבָּה לְהִיטִיב
 וּמְנַהִיג אֶת הָעוֹלָם כֻּלּוֹ בְּמִדַּת הַרְחָמִים.
 וְכֵן כָּתוּב:

וַיֹּאמֶר אֲנִי אֶעֱבִיר כָּל-טוֹבִי עַל-פָּנֶיךָ
 וְקָרָאתִי בְּשֵׁם יְהוָה לְפָנֶיךָ
 וְחֲנַנְתִּי אֶת-אֲשֶׁר אֶחָז, וְרַחַמְתִּי אֶת-אֲשֶׁר אֶרְחַם:

שמות לג

אֵל אַרְךְ אַפִּים אַתָּה, וּבַעַל הַרְחָמִים נִקְרָאתָ, וְדָרְךָ תְּשׁוּבָה הוֹרִיתָ.
 גְּדַלַת רַחֲמֶיךָ וְחֶסֶדֶיךָ, תִּזְכֹּר הַיּוֹם וּבְכָל יוֹם לְזֵרַע יִדְיֶיךָ.
 תִּפְּן אֵלֵינוּ בְּרַחֲמִים, כִּי אַתָּה הוּא בַּעַל הַרְחָמִים.
 בְּתַחֲנוּן וּבְתַפִּלָּה פָּנֶיךָ נִקְדָּם, כִּהוֹדַעְתָּ לָעֵנוּ מִקֶּדֶם.

מִחְרוֹן אַפֶּךָ שׁוּב, כְּמוֹ בְּתוֹרֶתְךָ כָּתוּב.
 וּבְצֵל כְּנָפֶיךָ נַחֵסֶה וְנִתְלוֹנֵן, בְּיוֹם וַיֵּרֶד יְהוָה בְּעַנָּן.
 תַּעֲבֹד עַל פֶּשַׁע וְתִמְחָה אִשָּׁם, בְּיוֹם וַיִּתְיַצֵּב עִמּוֹ שָׁם.
 תִּאֲזִין שׁוֹעֲתָנוּ וְתִקְשִׁיב מִנּוּ מֵאֲמַר, בְּיוֹם וַיִּקְרָא בְּשֵׁם יְהוָה
 וְשֵׁם נְאֻמָּר

קהל ואחריו שליח הציבור:

שמות לד

וַיַּעֲבֹד יְהוָה עַל-פְּנֵי וַיִּקְרָא

יְהוָה, יְהוָה, אֵל רַחוּם וְחַנוּן, אֶרֶךְ אַפַּיִם, וְרַב-חֶסֶד וְאֱמֶת:
 נִצַּר חֶסֶד לְאֱלֹפַיִם, נִשְׂא עֶז וּפֶשַׁע וְחַטָּאָה, וְנִקְהָה:

וּסְלַחַת לְעוֹנָנוּ וְלַחַטָּאתָנוּ, וְנַחֲלָתָנוּ:

סֶלַח לָנוּ אֲבִינוּ בִּי חַטָּאָנוּ

מִחַל לָנוּ מִלִּפְנֵי בִּי פֶשַׁעֵנוּ.

תהלים פו

בִּי-אֲתָה אֲדוֹנֵי טוֹב וְסֶלַח, וְרַב-חֶסֶד לְכָל-קוֹרְאֶיךָ:

יְהוָה, בִּקְרָתְךָ תִּשְׁמַע קוֹלֵנוּ, בִּקְרָתְךָ לֵךְ וּנְצַפֶּה.

שִׁמְעֵ קוֹל תַּחֲנוּנֵינוּ בְּשׁוֹעֵנוּ אֵלֶיךָ

בְּנִשְׂאָנוּ יָדֵינוּ אֶל דְּבִיר קִדְשֶׁךָ.

שִׁמְעֵ יְהוָה קוֹלֵנוּ נִקְרָא, חַנּוּן וְעֵנּוּ.

תהלים פה

שׁוּבֵנוּ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל, וְהִפְרֵ בְעֶסֶךָ עַמּוֹנוּ:

וְאִין-קוֹרָא בְּשִׁמְךָ, מִתְעוֹרֵר לְהַחְזִיק בְּךָ:

שִׁמְעֵה תִפְלֹתֵינוּ יְהוָה וְשׁוֹעֲתָנוּ הָאֲזִינָה, אֵל דְּמַעֲתָנוּ אֵל תַּחֲרֹשׁ.

בְּרַחֵם אָב עַל בְּנֵים, בֶּן תִּרְחַם יְהוָה עָלֵינוּ.

תהלים ג

לַיהוָה הִישׁוּעָה, עַל-עַמְּךָ בְּרַכְתֶּךָ סֶלָה:

תהלים מו

יְהוָה צְבָאוֹת עַמּוֹנוּ, מִשְׁגֵּב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֶלָה:

תהלים פד

יְהוָה צְבָאוֹת, אֲשֶׁרֵי אָדָם בָּטַח בְּךָ:

תהלים כ

יְהוָה הוֹשִׁיעָה, הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְּיוֹם-קִרְאָנוּ:

סִלַח־נָא לַעֲוֹן הָעַם הַזֶּה כַּגְּדֹל חַסְדֶּךָ
 וְכַאֲשֶׁר נִשְׁאַתָּה לַעַם הַזֶּה מִמִּצְרַיִם וְעַד־הַנְּהַ:
 וְשֵׁם נְאֻמֶּר

קהל ואחריו שליח הציבור:

וַיֹּאמֶר יְהוָה, סִלַּח־תִּי בְדַבְרֶךָ:

הִטָּה אֱלֹהֵי אֲזַנְךָ וּשְׁמַע, פָּקַח עֵינֶיךָ וּרְאֵה שְׂמִמְתִּינוּ
 וְהָעִיר אֲשֶׁר־נִקְרָא שְׁמֶךָ עָלֶיךָ
 כִּי לֹא עַל־צְדָקֹתֵינוּ אֲנַחְנוּ מִפִּילִים תַּחֲנוּנֵינוּ לִפְנֶיךָ
 כִּי עַל־רַחֲמֶיךָ הִרְבִּים:

דניאל ט

אֲדֹנָי שְׁמַעָה, אֲדֹנָי סִלַּחָה, אֲדֹנָי הַקְּשִׁיבָה וַעֲשֵׂה אֵל תִּתְאַחַר
 לְמַעַנְךָ אֱלֹהֵי בֵי־שְׁמֶךָ נִקְרָא עַל־עֵינֶיךָ וְעַל־עַמְּךָ:

אנשים ראויים אינם מצויים בינינו. שליח הציבור חש שאינו ראוי להעתיר בעד ישראל, ועל כן נתלה הוא ברחמיו של הקב"ה, ומתחנן שתפילתו תישמע כתפילת הגון וזקן.

ב. מחבר: שלמה הבבלי

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ

אֵין מִי יִקְרָא בְצַדִּיק

אִישׁ טוֹב נִמְשָׁל בְּחֻדֶּךָ

בִּקֵּשׁ רַחֲמִים בְּעַד שְׁחוּקֵי הַדָּק

בְּשׁוֹם פָּנִים אֵין בְּדָק.

גָּבַר תָּמִים וְנָבַר אָפֶס

גָּמַר חֶסֶד וְצַדִּיק נִרְפֵּשׁ

דוֹר עָנִי בַעֲוֹנוֹ נִתְפָּשׁ

דְּבָרָיו לְהַגִּיד מִי יִחְפָּשׁ.

הוֹסַפְנוּ בַחֲטָאֵינוּ חֶמֶה לְהַבְעִיר

הַמִּתְנַדְבִּים כְּבָנֵי בַיִת לְהַפְעִיר

וּמֵה יַעֲצֹר כּוֹחַ רַב וְצָעִיר

וּדְוֵי וּפְלִל לְקַדִּישׁ וְעִיר.

זַחֲלֵתִי וְאִירָא בְעֵד מַחֲנֵן
 זַעֲק לַחֲוֹת לְחֹקֵר בְּבַחֲנֵן
 חֶסֶד חֶסֶד וּיְתוֹר צַחֲנֵן
 חֵן אֵיךְ אִמְצָא בְּתַחֲנֵן.

טוֹב לְקוֹרְאֵיךְ בְּנַפְשׁ יְרֵהֵב
 טָרַחַם נִשְׂוֵא וּלְכַלְכַּל יְיָהֵב
 יְקַר חֶסֶדְךָ עָלַי יְרֵהֵב
 יַעַן קוֹלִי לְהֶאֱזִין בְּאַהֲבָה.

פְּהַגְוֵן מְדוֹת וּבִתְפִלָּה שְׁלֵם
 בְּזַקֵּן וּרְגִיל וְלֹא כְגֵלָם
 לְהַחֲשִׁיב נִגְדְךָ דְכָאֵי מְלֵה־כֹּלָם
 לְרַחֲמֵיךָ זְכָרָה לְרוּחֲתִי מֵהַתְעַלָּם.

מְרַבִּים צְרִכֵינוּ וְאֵין לְהֶאֱמֹר
 מְקַצֵּר דְעָה וּמְרַב מְמֹר
 נִגְדְךָ הַכֹּל יוֹצֵר חֲמֹר
 נוֹהֵג וְרוֹעָה צֶל וְשׁוֹמֵר.

שׁוֹדְנוּ פְתוֹן הַר בְּדוֹדְנוּ
 סְחִי וּמְאוֹס הוֹשֵׁם כְּבוֹדְנוּ
 עֲנֵנוּ וְתַנְנוּ מַחֲיָה בְשַׁעֲבוֹדְנוּ
 עוֹד לְמַנְיֵנְךָ בְּקֶשׁ אֲבוֹדֵינוּ.

פְּקַדַת נִגְעֵי תוֹכְחוֹתֶיךָ שְׁבוּטִים
 פְּזוּרִים פְּרוּדִים וּבְגוּזִים עֲבוּטִים
 צְפִנָּם בְּסַכְךָ מְרִיב וּשְׁפֻטִים
 צְפִית תַּפְאֲרֶתְךָ לְמוֹ מִבְּטִים.

קוֹל פִּתְּחַךְ לְהַב חוֹצֵב
 קָצֵב טוֹב וְחִלּוּפוֹ קוֹצֵב
 רַעֲיֵךְ דּוֹפְקִים בְּקוֹל עֶצֶב
 רְצוֹת נְדַבְתָּם וּבִקְרָבָם הִתִּיצֵב.
 שׁוֹקֵדִים בְּצוּם לִבָּם לְהַכְנִיעַ
 שְׂאוּנָם מִזַּעַם בְּחִדְרֵיךְ תִּצְנִיעַ
 תּוֹבְעִים בְּלַחֲשׁ שִׁפְהָ לְהַנִּיעַ
 תְּאֹתָם אֶל נֶאֱתַמְנִיעַ.
 שְׂמֵךְ אֱלֹהִים חַיִּים מִתְּפֹאֵר
 לְחַיִּים טוֹבִים מִמֶּךָ נִשְׂאָר
 מְקוֹר חַיִּים עִמָּךְ מִתְּבֹאֵר
 הַבִּיטָה וְעַנְנוּ וְעִינֵינוּ הָאֵר.

אֵל מֶלֶךְ יוֹשֵׁב עַל פְּסַא רַחֲמִים, מִתְנַהֵג בְּחִסְדוֹת.
 מוֹחֵל עֲוֹנוֹת עַמּוֹ, מַעֲבִיר רֵאשׁוֹן רֵאשׁוֹן.
 מְרַבֵּה מְחִילָה לְחַטָּאִים, וְסֹלִיחַ לְפִוְשֵׁים.
 עֹשֶׂה צְדָקוֹת עִם כָּל בֶּשֶׂר וְרוּחַ, לֹא כְרַעַתָּם תִּגְמַל.
 אֵל, הוֹרִיתָ לָנוּ לֹאמֹר שְׁלֹשׁ עֲשָׂרָה
 זְכָר לָנוּ הַיּוֹם בְּרִית שְׁלֹשׁ עֲשָׂרָה
 כְּהוֹדַעְתָּ לָעָנּוּ מִקֶּדֶם, כְּמוֹ שְׂפָתוֹב:
 וַיֵּרֶד יְהוָה בְּעָנָן, וַיִּתִּיצֵב עַמּוֹ שֵׁם
 וַיִּקְרָא בְּשֵׁם יְהוָה:

שמות לד

קהל ואחריו שליח הציבור:

וַיַּעֲבֹר יְהוָה עַל-פָּנָיו וַיִּקְרָא

יְהוָה, יְהוָה, אֵל רַחוּם וְחַנוּן, אֶרֶךְ אַפַּיִם, וְרַב-חֶסֶד וְאֱמֶת:
 נִצַּר חֶסֶד לְאֱלֹפִים, נִשְׂא עוֹן וּפְשַׁע וְחַטָּאָה, וְנִקָּה:

וּסְלַחַת לְעוֹנֵינוּ וּלְחַטָּאתֵנוּ וְנַחֲלֵתֵנוּ:
סְלַח לָנוּ, אָבִינוּ, כִּי חָטָאנוּ, מִחַל לָנוּ, מִלִּפְנֵינוּ, כִּי פָשַׁעְנוּ.

תהלים פ

כִּי־אָתָּה, יְהוָה, טוֹב וְסָלַח וְרַב־חֶסֶד לְכָל־קְרֹאֲיֶיךָ:

תָּבוֹא לִפְנֵיךָ תִּפְלֵתֵנוּ וְאֵל תִּתְעַלֵּם מִתַּחֲנַתֵּנוּ.

תָּבוֹא לִפְנֵיךָ תִּפְלֵתֵנוּ אֵל הַיִּכַּל קְדוֹשְׁךָ.

תהלים עט

תָּבוֹא לִפְנֵיךָ אֲנִקֶּת אָסִיר, בְּגֹדֹל זְרוּעֶיךָ הוֹתֵר בְּנִי־תְמוֹתָה:

אֱלֹהֵינוּ, בְּשָׁנוּ בְּמַעֲשֵׂינוּ וְנִכְלַמְנוּ בְּעוֹנֵינוּ.

כְּרַחֵם אָב עַל בָּנִים, כִּן תִּרְחַם יְהוָה עָלֵינוּ.

תהלים ג

לִיהוָה הִישׁוּעָה, עַל־עַמְּךָ בְּרִכְתְּךָ סְלָה:

תהלים מז

יְהוָה צָבָאוֹת עֲמָנוּ, מִשָּׁגֵב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סְלָה:

תהלים פד

יְהוָה צָבָאוֹת, אֲשֶׁר־י אָדָם בְּטַח בְּךָ:

תהלים כ

יְהוָה הוֹשִׁיעָה, הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם־קְרֹאֵנוּ:

בפיוט זה מתערבים כמה נושאים: בושה בגלל החטאים, הצרות שבאו על ישראל מחמתם, ובקשת גאולה ורחמים. הערבוביה מביעה, אולי, את סערת הרגשות שבה מצוי המתפלל.

ג. מחבר: שלמה הבללי

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ

תָּבוֹא לִפְנֵיךָ שׁוֹעֵת חֲנוּן

תְּהִי נָא אֲזִנְךָ קְשֻׁבֶת תַּחֲנוּן

שְׂמֵעָה, יְהוָה, צְדָקָה, הַקְשִׁיבָה רִנּוֹן

שׁוֹר מִיִּשְׂרָאֵל וּמַעֲלִים מִרִּנּוֹן.

רֹאשׁ לְהָרִים נִכְלַמְנוּ בְּשָׁנוּ

רִיחַ נִרְדְּנוּ כִּי הִבָּאֵנוּ

קָלְקַלְנוּ יִשְׂרָאֵל וְתוֹרוֹת שִׁבְשֵׁנוּ

קָרַקַע פָּנֵינוּ בְּכֵן כָּבֵשְׁנוּ.

צָר וּמְצוּק מְכַל צָד

צָאן נִדְחָה מֵאִין מְצָד

פָּנָה לְיָמִין וַיִּגְזֹר מֵעֶצֶד

פָּחַד מִשְׂמָאל וְצִיד הַצָּד.

עֵינֶיךָ רוֹאוֹת תְּהַיינָה פְּקוּחֹת
 עֵנִי וְעֲנוּי מַצְרוֹת הַמְתוּחֹת
 סֶפֶד לְרֵנָה וּלְרֵצוֹי תוֹכְחוֹת
 סִבּוֹת וְהַפֶּךְ בְּדַרְכֶיךָ הַנְּכוּחֹת.

נִתְּנוּ בַּעֲוֹנוֹנֵנוּ לְשִׁבִי וּלְבוֹזָה
 נִחְנוּ מִלְכֵינוּ וְכֹהֲנֵינוּ לְבוֹזָה
 מִרוֹם נִכְבְּדוֹת וְאַהֲבָה עָזָה
 מִגֵּרָת לְאֶרֶץ לְשִׁמָּה וּלְעִיזָה.

לֹא חָלִינוּ פָּנֶיךָ לְהַפִּיל תַּחֲנָה
 לְהַשְׁבִּיל בְּאַמְתְּךָ מַעֲלוֹת צַחֲנָה
 כְּלִינוּ בְּסִדּוֹם בְּשֶׁפֶל קוֹל הַטַּחֲנָה
 כְּמַעַט רָגַע לוֹלֵא תַחֲנָה.

יִתֵּר הַפְּלִטָּה לְהַשְׁאִיר חֶסֶד
 יִתֵּד וְגִדְר תַּתָּה וְכִנְסָת
 טִלְטְלֵתָנוּ כְּנִגְד שְׁלוֹשׁ מַאֲסָת
 טִירֵת כֶּסֶף בְּגִלְלוֹנוּ רְמִסָת.

חָבַל חָבְלוֹנוּ מֵעַל לְמַעַל
 חָבְלוֹנוּ מֵעַל אֶל עַל
 זְכוֹר צוֹיֵת בְּלִי לְגַעַל
 זְרוּיִים לְקַבֵּץ וּבָם לְבַעַל.

וְאַתָּה, אַחֲרֵי כָל הַבֵּא
 וְדַאי וְצַדִּיק, וְלָנוּ הַדְּבָה
 הַיּוֹם כְּמֵאֵז בְּלִי סִבָּה
 הִנָּנוּ לְפָנֶיךָ בְּאַשְׁמָה רַבָּה.

דִּלַּת עִם לְקַלְס וְחִרוֹף
 דְּחוּפִים סְחוּפִים נְתוּנִים לְטִרוֹף

גְלוֹת וְשִׁעְבוֹד בְּנִסְיוֹן וְצָרוֹף
גְּלָגַל בְּחֶסֶד לְסְלִיחָה וְתוֹרוֹף.

בְּרַחֲמֶיךָ עוֹד בְּרַבּוֹת עֵתִים
בְּךָ נִוְשָׁעָה קַיִם וְהוֹשִׁיעֵתִים
אֵלֶּה מִרְחוֹק יָבֹאוּ כִּתִּים
אֵלֶּה מִצָּפוֹן וּמִצְיִים וּכְתִים.

שְׁלַךְ הֵם עֲבָדֶיךָ וְעַמֶּךָ
לִיב בְּיָמֵי קֹדֶם מִנְעִימֶיךָ
מִשְׁכְּנוֹ אַחֲרֶיךָ, שִׁימְנוּ בְּרִשׁוֹמֶיךָ
הַכֹּל חִפְצִים לִירְאָה אֶת שְׁמֶךָ.

הִקְטַן לְאַלְף גִּדְּל, רַחֲמוּנֵנוּ
וְהִצְעִיר לְגוֹי לְהַעֲצִים בְּתַחֲמוּמֵנוּ
יַחַד בְּכָל צְדָקוֹתֶיךָ לְרַחֲמֵנוּ
יָשׁוּב נָא אִפְךָ וּתְנַחֲמֵנוּ.

אֵל מֶלֶךְ יוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא רַחֲמִים, מְתַנְהֵג בְּחִסְדֵי דוֹת.
מוֹחֵל עֲוֹנוֹת עַמּוֹ, מַעֲבִיר רֵאשׁוֹן רֵאשׁוֹן.
מְרַבֵּה מַחִילָה לְחַטָּאִים, וְסְלִיחָה לְפוֹשְׁעִים.
עֹשֶׂה צְדָקוֹת עִם כָּל בֶּשֶׂר וְרוּחַ, לֹא כִרְעַתְּם תִּגְמַל.
אֵל, הוֹרִית לָנוּ לֹמַר שְׁלֹשׁ עֲשָׂרָה
וּזְכֹר לָנוּ הַיּוֹם בְּרִית שְׁלֹשׁ עֲשָׂרָה
בְּהוֹדְעַת לָעָנּוּ מִקֹּדֶם, כְּמוֹ שְׁפָתוֹב, וַיֵּרֵד יְהוָה בַּעֲנַן
וַיִּתְיַצֵּב עַמּוֹ שָׁם, וַיִּקְרָא בְּשֵׁם יְהוָה:

קהל ואחריו שליח הציבור:

וַיַּעֲבֹד יְהוָה עַל־פְּנֵינוּ וַיִּקְרָא

יְהוָה, יְהוָה, אֵל רַחוּם וְחַנּוּן, אֶרְךְ אַפַּיִם, וְרַב־חֶסֶד וְאֱמֶת:
נִצַּר חֶסֶד לְאַלְפִים, נִשְׂא עוֹן וּפְשָׁע וְחַטָּאָה, וְנִקְּהָ:

וְסִלַּחַת לְעוֹנֵינוּ וּלְחַטָּאתֵינוּ וּנְחַלְתֵּנוּ:
 סִלַּח לָנוּ, אָבִינוּ, כִּי חָטְאָנוּ, מִחַל לָנוּ, מִלִּפְנֵינוּ, כִּי פָשַׁעְנוּ.
 כִּי־אֵתָהּ, יְהוָה, טוֹב וְסִלַּח וְרַב־חֶסֶד לְכָל־קוֹאֲיֶיךָ:

תהלים פו

תחינתנו לגאולה נשענת על זכות אבות (ובפרט זכות העקידה),
 על הייסורים שישראל עוברים, ועל כוחה של תשובה שקדמה לעולם.

ד. פזמון

בְּמוֹצָאֵי מְנוּחָה קִדְמָנוּךָ תְּחִלָּה
 הֵט אֲזִנְךָ מִמְרוֹם, יוֹשֵׁב תְּהִלָּה
 לִשְׁמַע אֶל־הַרְנָה וְאֶל־הַתְּפִלָּה:
 אֵת יָמִין עֵז עוֹרְרָה לַעֲשׂוֹת חֵיל
 בְּצַדֶּק נַעֲקֵד וּנְשַׁחֵט תִּמְוֹרוֹ אֵיל
 גִּנְן נָא גִזְעוּ בְּזַעֲקָם בְּעוֹד לֵיל
 לִשְׁמַע אֶל־הַרְנָה וְאֶל־הַתְּפִלָּה:

מלכים א' ח

דַּרְשׁ נָא דוֹרְשֶׁיךָ בְּדַרְשֵׁם פָּנֶיךָ
 הַדְרִישׁ לָמוּ מְשֻׁמֵי מְעוֹנֶיךָ
 וּלְשׁוֹעֵת חַנוּנִם אֵל תַּעֲלֵם אֲזִנְךָ
 לִשְׁמַע אֶל־הַרְנָה וְאֶל־הַתְּפִלָּה:

זוֹחֲלִים וְרוֹעֲדִים מִיּוֹם בּוֹאֶךָ
 חָלִים כְּמִבְכִּיָּה מֵעֲבֹרֵת מִשְׁאֶךָ
 טְנוֹפֶם מְחַה נָא וִירְנוּ פְּלִאֲיֶיךָ
 לִשְׁמַע אֶל־הַרְנָה וְאֶל־הַתְּפִלָּה:

יוֹצֵר אֵתָהּ לְכָל יֹצֵר נוֹצֵר
 בּוֹנֵנֵת מֵאֵז תִּרְרֵךְ לְחִלְצֵם מִמִּצָּר
 לְחַנְּנֵם חָנֹם מֵאוֹצֵר הַמִּנְצֵר
 לִשְׁמַע אֶל־הַרְנָה וְאֶל־הַתְּפִלָּה:

מְרוֹם, אִם עָצְמוּ פִשְׁעֵי קְהֶלְךָ
 נָא שְׁגִבֵם מֵאוֹצֵר הַמוֹכֵן בְּזִבּוּלְךָ
 עֲדִיךָ לְחֵן חָנֹם בָּאִים אֵלֶיךָ
 לִשְׁמַע אֶל־הַרְנָה וְאֶל־הַתְּפִלָּה:

פְּנֵה נָא אֶל הַתְּלָאוֹת וְאֶל לַחֲטָאוֹת
צְדֵק צוּעְקִיךָ, מִפְּלִיא פְּלָאוֹת
קִשְׁבֵּנָא רְנַתְּם, יְהוָה אֱלֹהִים צְבָאוֹת
לִשְׁמַע אֶל־הַרְנָה וְאֶל־הַתְּפִלָּה:

רְצֵה עֲתִירַתְּם בְּעַמְדָם בַּלַּיְלוֹת
שְׁעֵה נָא בְּרָצוֹן בְּקָרְבָן כְּלִיל וְעוֹלוֹת
תְּרִיאִם נִסְיִךְ, עוֹשֶׂה גְדוּלוֹת
לִשְׁמַע אֶל־הַרְנָה וְאֶל־הַתְּפִלָּה:

אֵל מֶלֶךְ יוֹשֵׁב עַל פְּסֵא רַחֲמִים, מִתְנַהֵג בַּחֲסִידוֹת.
מוֹחֵל עֲוֹנוֹת עַמוֹ, מִעֲבִיר רֵאשׁוֹן רֵאשׁוֹן.
מְרַבֶּה מְחִילָה לַחֲטָאִים, וְסֹלִיחָה לְפֹשְׁעִים.
עוֹשֶׂה צְדָקוֹת עִם כָּל בֶּשֶׂר וְרוּחַ, לֹא כִרְעַתְּם תִּגְמַל.
אֵל, הוֹרִיתָ לָנוּ לֹאמֹר שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה
זָכַר לָנוּ הַיּוֹם בְּרִית שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה
בְּהוֹדְעָתָ לָעָנָו מִקֶּדֶם, בְּמוֹ שְׁכַתְּנוֹב:
וַיֵּרֶד יְהוָה בְּעָנָן, וַיִּתְיַצֵּב עַמּוֹ שָׁם
וַיִּקְרָא בְּשֵׁם יְהוָה:

קהל ואחריו שליח הציבור:

וַיַּעֲבֹר יְהוָה עַל־פָּנָיו וַיִּקְרָא

יְהוָה, יְהוָה, אֵל רַחוּם וְחַנּוּן, אֶרֶךְ אַפַּיִם, וְרַב־חֶסֶד וְאֱמֶת:
נִצַּר חֶסֶד לְאֱלֹפִים, נִשְׂא עוֹן וּפְשָׁע וְחַטָּאָה, וְנִקְּהָ:

וְסִלַּחַת לְעוֹנֵנוּ וְלַחֲטָאֵתָנוּ וְנַחֲלַתָנוּ:

סִלַּח לָנוּ, אָבִינוּ, בִּי חֲטָאֵנוּ

מִחַל לָנוּ, מִלִּבְנוּ, בִּי פִשְׁעֵנוּ.

בִּי־אַתָּה, יְהוָה, טוֹב וְסִלַּח וְרַב־חֶסֶד לְכָל־קוֹרְאֶיךָ:

- זְכוֹר־רַחֲמֶיךָ יְהוָה וַחֲסָדֶיךָ, כִּי מַעֲוֹלָם הִמָּה:
 זְכוֹרֵנוּ יְהוָה בְּרִצּוֹן עֲמֶךָ, פְּקֻדָּנוּ בִישׁוּעָתְךָ.
 זְכוֹר עֲדַתְךָ קִנִּיתָ קָדָם, גְּאֻלַּת שִׁבְט נַחֲלֶתְךָ, הִרְצִיּוֹן זֶה שְׁכַנַּת בּוֹ:
 זְכוֹר יְהוָה חֶבֶת יְרוּשָׁלַם, אֲהַבַת צִיּוֹן אֶל תִּשְׁכַּח לְנֶצַח.
 אַתָּה תִקְוָם תִּרְחַם צִיּוֹן, כִּי־עַת לְחַנּוּנָהּ, כִּי־בֹא מוֹעֵד:
 זְכוֹר יְהוָה לְבָנֵי אָדָם אֵת יוֹם יְרוּשָׁלַם
 הָאוֹמְרִים עָרוּ עָרוּ, עַד הַיְסוּד בָּהּ:
 זְכוֹר לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וּלְיִשְׂרָאֵל עֲבָדֶיךָ
 אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לָהֶם בְּךָ וּתְדַבֵּר אֱלֹהִם
 אֲרָבָה אֶת־זִרְעֶכֶם כְּכּוֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם
 וְכָל־הָאָרֶץ הַזֹּאת אֲשֶׁר אָמַרְתִּי אֵתֶן לְזִרְעֶכֶם, וְנַחֲלוּ לְעֵלָם:
 זְכוֹר לְעַבְדֶּיךָ לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וּלְיַעֲקֹב
 אֶל־תִּפְּן אֶל־קִשֵׁי הָעַם הַזֶּה וְאֶל־רִשְׁעוֹ וְאֶל־חַטָּאתוֹ:
 זְכוֹר לָנוּ בְּרִית אָבוֹת כַּאֲשֶׁר אָמַרְתָּ:
 וְזָכַרְתִּי אֶת־בְּרִיתִי יַעֲקֹב
 וְאֶף אֶת־בְּרִיתִי יִצְחָק וְאֶף אֶת־בְּרִיתִי אַבְרָהָם אֶזְכֹּר
 וְהָאָרֶץ אֶזְכֹּר:
 זְכוֹר לָנוּ בְּרִית רֵאשׁוֹנִים כַּאֲשֶׁר אָמַרְתָּ:
 וְזָכַרְתִּי לָהֶם בְּרִית רֵאשׁוֹנִים
 אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי־אֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לְעֵינֵי הַגּוֹזִים
 לְהִיּוֹת לָהֶם לְאֱלֹהִים, אֲנִי יְהוָה:
 עֲשֵׂה עִמָּנוּ כְּמָה שֶׁהִבְטַחְתָּנוּ:
 וְאֶף גַּם־זֹאת בְּהִיּוֹתָם בְּאֶרֶץ אֲיִבֵיהֶם
 לְאִמָּאֶסְתֵימִים וְלֹא־גְעֻלָּתִים לְכֻלָּתָם
 לְהַפִּיר בְּרִיתִי אִתְּם, כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם:

תהלים כה

תהלים עד

תהלים קב

תהלים קלו

שמות לב

דברים ט

ויקרא כו

ויקרא כו

ויקרא כו

הַשֵּׁב שְׁבוּתֵנוּ וְרַחֲמֵנוּ כְּמָה שְׁפָתוֹב:

דברים ל

וְשֵׁב יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֶת־שְׁבוּתְךָ וְרַחֲמֶךָ

וְשֵׁב וְקִבְּצֶךָ מִכָּל־הָעַמִּים

אֲשֶׁר הִפִּיצֶךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ שָׁמָּה:

קִבֵּץ נִדְחֵינוּ כְּמָה שְׁפָתוֹב:

דברים ל

אִם־יְהִיָּה נִדְחֶךָ בְּקִצֵּה הַשָּׁמַיִם

מִשָּׁם יִקְבְּצֶךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וּמִשָּׁם יִקְחֶךָ:

מַחֲה פִשְׁעֵינוּ כָּעֵב וְכַעֲנַן כְּמָה שְׁפָתוֹב:

ישעיה מד

מַחֲתִי כָּעֵב פִּשְׁעֶיךָ וְכַעֲנַן חַטָּאוֹתֶיךָ, שׁוֹבָה אֵלַי כִּי גִאֲלֶתֶיךָ:

מַחֲה פִשְׁעֵינוּ לְמַעַנְךָ בְּאֲשֶׁר אָמַרְתָּ:

ישעיה מג

אָנֹכִי אָנֹכִי הוּא מַחֲה פִשְׁעֶיךָ לְמַעַנִּי, וְחַטָּאוֹתֶיךָ לֹא אֶזְכֹּר:

הַלְבֵּן חַטָּאֵינוּ בַּשֶּׁלֶג וְכַצֶּמֶר כְּמָה שְׁפָתוֹב:

ישעיה א

לְכוּ־נָא וְנִזְכָּחָה יֹאמֵר יְהוָה

אִם־יְהִיוּ חַטָּאֵיכֶם בַּשָּׁנִים בַּשֶּׁלֶג יִלְבִּינוּ

אִם־יֵאדְיִמוּ כִתּוּלַע בַּצֶּמֶר יִהְיוּ:

זֶרֶק עָלֵינוּ מִיַּם טְהוֹרִים וְטַהַרְנוּ כְּמָה שְׁפָתוֹב:

יחזקאל לו

וְזָרַקְתִּי עֲלֵיכֶם מִיַּם טְהוֹרִים וְטַהַרְתֶּם

מִכָּל טְמֵאוֹתֵיכֶם וּמִכָּל־גְּלוּלֵיכֶם אֲטַהֵר אֶתְכֶם:

רַחֵם עָלֵינוּ וְאַל תִּשְׁחִיתֵנוּ כְּמָה שְׁפָתוֹב:

דברים ד

כִּי אֵל רַחוּם יְהוָה אֱלֹהֶיךָ

לֹא יִרְפֶּךָ וְלֹא יִשְׁחִיתֶךָ

וְלֹא יִשְׁבַּח אֶת־בְּרִית אֲבוֹתֶיךָ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לָהֶם:

מִזֶּל אֶת לְבַבְנוּ לְאַהֲבָה אֶת שִׁמְךָ כְּמָה שְׁפָתוֹב:

דברים ל

וּמַל יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֶת־לִבְבְּךָ וְאֶת־לִבְבִי זָרַעְךָ

לְאַהֲבָה אֶת־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל־לִבְבְּךָ וּבְכָל־נַפְשְׁךָ, לְמַעַן חַיֶּיךָ:

הַמֵּצֵא לָנוּ בְּבַקְשָׁתֵנוּ כְּמָה שְׁכַתּוֹב:
 וּבְקִשְׁתֶּם מִשֵּׁם אֱתִיהוּה אֱלֹהֵיךָ וּמִצֵּאת
 כִּי תִדְרֹשְׁנוּ בְּכָל-לִבְבְּךָ וּבְכָל-נַפְשֶׁךָ:

דברים ד

תְּבִיאֵנוּ אֶל הַר קְדֻשְׁךָ וְשִׁמְחֵנוּ בְּבֵית תְּפִלָּתְךָ כְּמָה שְׁכַתּוֹב:
 וְהִבִּיאֹתֵם אֵלַי הַר קְדֻשִׁי וְשִׁמַּחְתִּים בְּבֵית תְּפִלָּתִי
 עוֹלֵתֵיכֶם וּזְבַחֵיכֶם לְרִצּוֹן עַל-מִזְבְּחִי
 כִּי בֵיתִי בֵּית-תְּפִלָּה יִקְרָא לְכָל-הָעַמִּים:

ישעיהו נ

פותחים את ארון הקודש ואומרים פסוק פסוק עד 'אל תעזבנו.

יש קהילות האומרות את הפסוקים בסדר אחר:
 'שמע קולנו, 'השיבנו, 'אל תשליכנו מלפניך, ו'אל תשליכנו לעת זקנה,
 וממשיכים בלחש: 'אל תעזבנו, 'עשה עמנו אות,
 'אמרנו האזינה, 'יהיו לרצון וכי לך ה' הוחרלנו.

שליח הציבור אומר, והקהל חוזר אחריו בקול:

שְׁמַע קוֹלֵנוּ, יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, חוֹס וְרַחֵם עָלֵינוּ
 וְקַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרִצּוֹן אֶת תְּפִלָּתֵנוּ.
 הַשִּׁיבֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵיךָ וְנִשׁוּב, חֲדָשׁ יַמֵּינוּ כְּקֶדֶם:
 אֲמַרְנוּ הֲאִזִּינָה יְהוָה, בִּינָה הֲגִיגֵנוּ.

איכה ה

יהיו לרצון אמרי פינו והגיון לבנו לפניך, יהוה צורנו וגואלנו. בלחש:

אֶל תִּשְׁלִיכֵנוּ מִלְּפָנֶיךָ, וְרוּחַ קְדֻשְׁךָ אֵל תִּקַּח מִמֶּנּוּ.
 אֶל תִּשְׁלִיכֵנוּ לְעֵת זְקָנָה, כְּכֹלֹת בְּחֵנוּ אֵל תַּעֲזֹבֵנוּ.
 אֵל תַּעֲזֹבֵנוּ יְהוָה, אֱלֹהֵינוּ אֵל תִּרְחַק מִמֶּנּוּ.
 עֲשֵׂה עִמָּנוּ אוֹת לְטוֹבָה, וְיִרְאוּ שׁוֹנְאֵינוּ וַיִּבְשׁוּ
 כִּי אַתָּה יְהוָה עֲזַרְתָּנוּ וְנַחַמְתָּנוּ.
 כִּי לָךְ יְהוָה הוֹחַלְנוּ, אַתָּה תַעֲנֶה אֲדָנִי אֱלֹהֵינוּ.

סוגרים את ארון הקודש.

וידוי

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
 תָּבֹא לְפָנֶיךָ תְּפִלָּתֵנוּ, וְאֵל תִּתְעַלֵּם מִתְחַנְּתָנוּ.
 שְׂאִין אָנוּ עֵזִי פָּנִים וְקִשֵׁי עֶרְףְּ לֹמֵר לְפָנֶיךָ
 יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
 צְדִיקִים אֲנַחְנוּ וְלֹא חָטָאנוּ.
 אֲבָל אֲנַחְנוּ וְאֲבוֹתֵינוּ חָטָאנוּ.

כשמתוודה, מכה באגרופו על החזה כנגד הלב בכל חטא שמוזכר.

אֲשַׁמְנוּ, בְּגִדְנוּ, גִּזְלָנוּ, דְּבַרְנוּ דְּפִי.
 הָעֵינֵינוּ, וְהִרְשַׁעְנוּ, זָדְנוּ, חֲמַסְנוּ, טַפְלָנוּ שִׁקְרוּ.
 יַעֲצֵנוּ רָע, כּוֹזְבֵנוּ, לֹצֵנוּ, מִרְדְּנוּ, נֹאֲצֵנוּ
 סָרְדְנוּ, עֹיְנוּ, פִּשְׁעֵנוּ, צָרְדְנוּ, קִשְׁיֵנוּ עֶרְףְּ.
 רִשְׁעֵנוּ, שִׁחַתְנוּ, תַּעֲבֵנוּ, תַּעֲיֵנוּ, תַּעֲתַעְנוּ.

סָרְנוּ מִמִּצְוֹתֶיךָ וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ הַטּוֹבִים, וְלֹא שׁוּה לָנוּ.
 וְאַתָּה צְדִיק עַל כָּל־הַבָּא עֲלֵינוּ
 כִּי־אִמַּת עֲשִׂיתָ וְאֲנַחְנוּ הִרְשַׁעְנוּ:

אֲשַׁמְנוּ מִכָּל עֵם, בְּשָׁנוּ מִכָּל דּוֹר
 גָּלָה מִמֶּנּוּ מִשׁוֹשׁ, דָּוָה לְבָנוּ בַּחֲטָאֵינוּ
 הַחֲבֵל אוֹוֵינוּ, וְנִפְרַע פְּאֵרְנוּ
 זְבוּל בֵּית מִקְדָּשֵׁנוּ חָרַב בְּעוֹנֵינוּ, טִירַתְנוּ הִיְתָה לְשִׁמָּה
 יְפִי אֲדַמַּתְנוּ לְזָרִים, כָּחֲנוּ לְנִכְרִים.

על פי הגר"א (מעשה רב, אות רב) אומרים וידוי פעם אחת בלבד.

וְעַדֵּין לֹא שָׁבְנוּ מִטְּעוֹתֵנוּ, וְהֵי־אֵךְ נַעֲזִי פָּנֵינוּ וְנִקְשָׁה עָרְפָּנוּ, לֹמֵר לְפָנֶיךָ, יְהוָה
 אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, צְדִיקִים אֲנַחְנוּ וְלֹא חָטָאנוּ, אֲבָל אֲנַחְנוּ וְאֲבוֹתֵינוּ חָטָאנוּ.

כשמתוודה, מכה באגרופו על החזה כנגד הלב בכל חטא שמזכיר.

אֲשַׁמְנוּ, בְּגִדְנוּ, גִּזְלָנוּ, דִּבְרָנוּ דְּפִי.
הַעֲוִינוּ, וְהִרְשַׁעְנוּ, זָדְנוּ, חֲמַסְנוּ, טַפְלָנוּ שִׁקְר.
יַעֲצָנוּ רָע, בִּזְבָּנוּ, לִצְנוּ, מִרְדְּנוּ, נֹאֲצָנוּ
סָרְדְנוּ, עֲוִינוּ, פִּשְׁעֵנוּ, צָרְדְנוּ, קִשְׁיֵנוּ עֶרְף.
רִשְׁעֵנוּ, שַׁחַתְנוּ, תַּעֲבָנוּ, תַּעֲתֵנוּ.
סָרְנוּ מִמִּצְוֹתֶיךָ וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ הַטּוֹבִים, וְלֹא שׁוּה לָנוּ.
וְאַתָּה צְדִיק עַל כָּל־הַבָּא עֲלֵינוּ, כִּי־אִמַּת עֲשִׂית וְאַנְחָנוּ הִרְשַׁעְנוּ: נחמיה ט
לְעֵינֵינוּ עֲשָׂקוּ עַמְלָנוּ, מִמִּשְׁךְ וּמִמֶּרֶט מִמֶּנּוּ
נִתְנוּ עָלֵם עֲלֵינוּ, סַבְלָנוּ עַל שְׁכַמְנוּ
עֲבָדִים מְשֻׁלוּ בָנוּ, פֶּדָק אֵין מִיָּדָם: איכה ה
צְרוֹת רַבּוֹת סִבְבּוֹנוּ, קָרְאנוּךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
רַחֲמֵךָ מִמֶּנּוּ בַעֲוִנוֹנוּ, שִׁבְנוּ מֵאַחֲרֶיךָ, תַּעֲוִנוּ וְאַבְדָּנוּ.

וְעֵדִין לֹא שִׁבְנוּ מִטְעוֹתֵנוּ, וְהִיאךְ נַעֲזִי פְּנֵינוּ וְנִקְשָׁה עֲרַפְנוּ, לֹמַר לְפָנֶיךָ, יְהוָה
אֱלֹהֵינוּ וְאַל־הִי אֲבוֹתֵינוּ, צְדִיקִים אֲנַחְנוּ וְלֹא חֲטָאנוּ, אֲבָל אֲנַחְנוּ וְאַבוֹתֵינוּ חֲטָאנוּ.

כשמתוודה, מכה באגרופו על החזה כנגד הלב בכל חטא שמזכיר.

אֲשַׁמְנוּ, בְּגִדְנוּ, גִּזְלָנוּ, דִּבְרָנוּ דְּפִי.
הַעֲוִינוּ, וְהִרְשַׁעְנוּ, זָדְנוּ, חֲמַסְנוּ, טַפְלָנוּ שִׁקְר.
יַעֲצָנוּ רָע, בִּזְבָּנוּ, לִצְנוּ, מִרְדְּנוּ, נֹאֲצָנוּ
סָרְדְנוּ, עֲוִינוּ, פִּשְׁעֵנוּ, צָרְדְנוּ, קִשְׁיֵנוּ עֶרְף.
רִשְׁעֵנוּ, שַׁחַתְנוּ, תַּעֲבָנוּ, תַּעֲתֵנוּ.
סָרְנוּ מִמִּצְוֹתֶיךָ וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ הַטּוֹבִים, וְלֹא שׁוּה לָנוּ.
וְאַתָּה צְדִיק עַל כָּל־הַבָּא עֲלֵינוּ, כִּי־אִמַּת עֲשִׂית וְאַנְחָנוּ הִרְשַׁעְנוּ: נחמיה ט
הִרְשַׁעְנוּ וּפִשְׁעֵנוּ לָכֵן לֹא נוֹשַׁעְנוּ.
וְתֵן בְּלַבְּנוּ לַעֲזוֹב דְּרֹךְ רִשְׁעֵנוּ, וְחִישׁ לָנוּ יֵשַׁע
כִּפְתּוֹב עַל יַד נְבִיאֶיךָ: יַעֲזוֹב רִשְׁעֵנוּ דְּרָכּוֹ וְאִישׁ אֶחָד מִחֲשֻׁבְתֵינוּ
וְיֵשֵׁב אֶל־יְהוָה וּיְרַחֲמֵהוּ וְאֶל־אֱלֹהֵינוּ כִּי־יִרְבֶּה לְסִלּוֹחַ: ישעיה נה

תהלים יט
יחזקאל לו

מְשִׁיחַ צְדָקָךְ אָמַר לְפָנֶיךָ: שְׂגִיאוֹת מִי־יָבִין, מִנְסַתְרוֹת נִקְנִי: נִקְנֵנוּ יְהוָה
 אֱלֹהֵינוּ מִכָּל פְּשָׁעֵינוּ וּטְהַרְנוּ מִכָּל טְמְאוֹתֵינוּ וְזָרַק עָלֵינוּ מִיַּם טְהוֹרִים
 וּטְהַרְנוּ, כִּפְתּוֹב עַל יַד נְבִיאֶךָ: וְזָרַקְתִּי עֲלֵיכֶם מִיַּם טְהוֹרִים וּטְהַרְתֶּם,
 מִכָּל טְמְאוֹתֵיכֶם וּמִכָּל־גְּלוּלֵיכֶם אֲטַהֵר אֶתְכֶם: עִמָּךְ וּנְחַלְתְּךָ רַעֲבֵי
 טוֹבֶךָ, צְמֵאֵי חֶסֶדְךָ, תֵּאֲבִי יִשְׁעֶךָ. יִכִּירוּ וַיִּדְעוּ, כִּי לַיהוָה אֱלֹהֵינוּ
 הֶרְחַמִּים וְהַסְּלִיחוֹת.

אֵל רַחוּם שְׂמֶךָ. אֵל חֲנוּן שְׂמֶךָ. בְּנוּ נִקְרָא שְׂמֶךָ. יְהוָה עָשָׂה לְמַעַן שְׂמֶךָ.
 עָשָׂה לְמַעַן אֲמַתְךָ. עָשָׂה לְמַעַן בְּרִיתְךָ. עָשָׂה לְמַעַן גְּדֻלַּךְ וְתַפְאֶרְתְּךָ.
 עָשָׂה לְמַעַן דָּתְךָ. עָשָׂה לְמַעַן הוֹדְךָ. עָשָׂה לְמַעַן וְעוֹדְךָ. עָשָׂה לְמַעַן
 זְכָרְךָ. עָשָׂה לְמַעַן חֶסֶדְךָ. עָשָׂה לְמַעַן טוֹבְךָ. עָשָׂה לְמַעַן יְחוּדְךָ. עָשָׂה
 לְמַעַן כְּבוֹדְךָ. עָשָׂה לְמַעַן לְמוֹדְךָ. עָשָׂה לְמַעַן מַלְכוּתְךָ. עָשָׂה לְמַעַן
 נִצְחָךְ. עָשָׂה לְמַעַן סוּדְךָ. עָשָׂה לְמַעַן עֶזְךָ. עָשָׂה לְמַעַן פְּאָרְךָ. עָשָׂה
 לְמַעַן צְדָקְתְךָ. עָשָׂה לְמַעַן קִדְשֶׁתְךָ. עָשָׂה לְמַעַן רַחֲמֵיךָ הַרְבִּיבִים. עָשָׂה
 לְמַעַן שְׂכִינְתְךָ. עָשָׂה לְמַעַן תְּהַלְתְּךָ. עָשָׂה לְמַעַן אוֹהֲבֵיךָ שׁוֹכְנֵי עִפְרוֹ.
 עָשָׂה לְמַעַן אַבְרָהָם וַיְצַחַק וַיַּעֲקֹב. עָשָׂה לְמַעַן מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן. עָשָׂה
 לְמַעַן דָּוִד וְיִשְׁלָמָה. עָשָׂה לְמַעַן יְרוּשָׁלַיִם עִיר קְדוֹשְׁךָ. עָשָׂה לְמַעַן
 צִיּוֹן מְשׁוֹבֵן בְּבוֹדְךָ. עָשָׂה לְמַעַן שְׂמֹמֹת הַיְכָלְךָ. עָשָׂה לְמַעַן הַרְיוֹסוֹת
 מְזַבְחֶךָ. עָשָׂה לְמַעַן הַרְוָגִים עַל שֵׁם קְדוֹשְׁךָ. עָשָׂה לְמַעַן טְבוּחִים עַל
 יְחוּדְךָ. עָשָׂה לְמַעַן בָּאֵי בָאֵשׁ וּבַמַּיִם עַל קְדוֹשׁ שְׂמֶךָ. עָשָׂה לְמַעַן יוֹנְקֵי
 שְׂדֵים שְׁלֵא חֲטָאוּ. עָשָׂה לְמַעַן גְּמוּלֵי חֶלֶב שְׁלֵא פָשְׁעוּ. עָשָׂה לְמַעַן
 תִּינוּקוֹת שֶׁל בַּיִת רַבָּן. עָשָׂה לְמַעַנְךָ אִם לֹא לְמַעַנְנוּ. עָשָׂה לְמַעַנְךָ
 וְהוֹשִׁיעֵנוּ.

עֲנֵנוּ יְהוָה עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ אֱלֹהֵינוּ עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ אֲבֵינוּ עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ בּוֹרְאֵנוּ עֲנֵנוּ.
 עֲנֵנוּ גּוֹאֲלֵנוּ עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ דּוֹרְשֵׁנוּ עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ הָאֵל הַנְּאֻמָּן עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ וְתִיק
 וְחָסִיד עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ זָךְ וַיִּשָׁר עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ חַי וְקַיִם עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ טוֹב וּמְטִיב
 עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ יוֹדֵעַ יֹצֵר עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ כּוֹבֵשׁ כְּעֵסִים עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ לּוֹבֵשׁ צְדָקוֹת
 עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ נוֹרָא וְנִשְׁגָב עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ סוֹלַח

וּמוֹחַל עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ עוֹנֶה בְּעֵת צָרָה עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ פּוֹדֶה וּמַצִּיל עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ
צַדִּיק וַיִּשָּׂר עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ קָרוֹב לְקוֹרְאָיו עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ רַחוּם וְחַנוּן עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ
שׁוֹמֵעַ אֶל אֲבִיוֹנִים עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ תּוֹמֵךְ תְּמִימִים עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ אֱלֹהֵי אֲבֹרָהִם עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ פֶּחַד וְצַחַק עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ אֲבִיר וְעֶקֶב
עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ עֲזֵרַת הַשְּׁבֻטִים עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ מְשַׁבֵּב אֲמָהוֹת עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ קֶשֶׁה
לְכַעַס עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ רֵךְ לְרִצּוֹת עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ עוֹנֶה בְּעֵת רְצוֹן עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ אָבִי
יְתוּמִים עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ דֵּין אֱלֹמְנוֹת עֲנֵנוּ.

מִי שֶׁעָנָה לְאַבְרָהָם אָבִינוּ בְּהַר הַמּוֹרִיָּה, הוּא יַעֲנֵנוּ.
מִי שֶׁעָנָה לְיִצְחָק בְּנוֹ כְּשֶׁנֶּעְקַד עַל גְּבִי הַמִּזְבֵּחַ, הוּא יַעֲנֵנוּ.
מִי שֶׁעָנָה לְיַעֲקֹב בְּבֵית אֵל, הוּא יַעֲנֵנוּ.
מִי שֶׁעָנָה לְיוֹסֵף בְּבֵית הָאֲסוּרִים, הוּא יַעֲנֵנוּ.
מִי שֶׁעָנָה לְאַבּוֹתֵינוּ עַל יַם סוּף, הוּא יַעֲנֵנוּ.
מִי שֶׁעָנָה לְמֹשֶׁה בְּחוֹרֵב, הוּא יַעֲנֵנוּ.
מִי שֶׁעָנָה לְאַהֲרֹן בְּמַחֲתָה, הוּא יַעֲנֵנוּ.
מִי שֶׁעָנָה לְפִינְחָס בְּקוֹמוֹ מִתּוֹךְ הָעֵדָה, הוּא יַעֲנֵנוּ.
מִי שֶׁעָנָה לְיִהוֹשֻׁעַ בְּגִלְגָּל, הוּא יַעֲנֵנוּ.
מִי שֶׁעָנָה לְשִׁמּוֹאֵל בְּמַצָּפָה, הוּא יַעֲנֵנוּ.
מִי שֶׁעָנָה לְדָוִד וּשְׁלֹמֹה בְּנוֹ בִירוּשָׁלַיִם, הוּא יַעֲנֵנוּ.
מִי שֶׁעָנָה לְאַלְיָהוּ בְּהַר הַפְּרָמֶל, הוּא יַעֲנֵנוּ.
מִי שֶׁעָנָה לְאַלְיִשָׁע בִּירוּחוֹ, הוּא יַעֲנֵנוּ.
מִי שֶׁעָנָה לְיוֹנָה בְּמַעַי הַדָּגָה, הוּא יַעֲנֵנוּ.
מִי שֶׁעָנָה לְחִזְקִיָּהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה בְּחִלּוֹ, הוּא יַעֲנֵנוּ.
מִי שֶׁעָנָה לְחַנְנִיָּה מִיִּשְׂרָאֵל וְעֲזָרְיָה בְּתוֹךְ כְּבֹשֶׁן הָאֵשׁ, הוּא יַעֲנֵנוּ.
מִי שֶׁעָנָה לְדַנְיָאֵל בְּגוֹב הָאֲרִיּוֹת, הוּא יַעֲנֵנוּ.
מִי שֶׁעָנָה לְמַרְדְּכַי וְאַסְתֵּר בְּשׁוֹשַׁן הַבִּירָה, הוּא יַעֲנֵנוּ.
מִי שֶׁעָנָה לְעֲזָרָא בְּגוֹלָה, הוּא יַעֲנֵנוּ.
מִי שֶׁעָנָה לְכָל הַצַּדִּיקִים וְהַחֲסִידִים וְהַתְּמִימִים וְהַיִּשְׂרָיִם, הוּא יַעֲנֵנוּ.

רַחֲמָנָא דְעָנִי לְעַנְיֵי עֲנִינָן.
 רַחֲמָנָא דְעָנִי לְתַבִּירֵי לִבָּא עֲנִינָן.
 רַחֲמָנָא דְעָנִי לְמַכְיַי וְרוּחָא עֲנִינָן.
 רַחֲמָנָא עֲנִינָן.
 רַחֲמָנָא חוּס, רַחֲמָנָא פֶּרֶק, רַחֲמָנָא שִׁיזַב.
 רַחֲמָנָא רַחַם עָלָן, הַשְׁתָּא בַּעֲגָלָא וּבְזִמְן קָרִיב.

נפילת אפיים

יושבים, ובמקום שיש בו ספר תורה, נופלים אפיים:
 משענינים את הראש על היד שאין בה תפילין (רקנטי במדבר טו, כא),
 ומכסים את הפנים (ספר מהרי"ל, סב).

לפני נפילת אפיים נוהגים לומר את הפסוק וַיֹּאמֶר דְּוָד אֶל־גֹּדֹ (קיצור שלי"ה).

שמואל ב' כד

וַיֹּאמֶר דְּוָד אֶל־גֹּדֹ, צַר־לִי מְאֹד
 נִפְלָה־נָא בְיַד־יְהוָה, כִּי־רַבִּים רַחֲמוֹ, וּבְיַד־אָדָם אֶל־אֶפְלָה:
 רַחוּם וְחַנוּן, חֲטָאתִי לִפְנֶיךָ.
 יְהוָה מֵלֵא רַחֲמִים, רַחַם עָלַי וְקַבֵּל תַּחֲנוּנֵי.

נוהגים לומר את מזמור ו (מנהגי מהר"י טירנא):

תהלים ו

יְהוָה, אֶל־בָּאֲפֶךָ תֹּכַחֲנִי, וְאֶל־בַּחֲמַתְךָ תִּסְדַּנִּי:
 חַנּוּנֵי יְהוָה, כִּי אֶמְלֵל אֹנֵי, רַפְּאֵנִי יְהוָה, כִּי נִבְהָלוּ עַצְמוֹי:
 וְנַפְשִׁי נִבְהָלָה מְאֹד, וְאֶת־יְהוָה, עֲדַמְתִּי:
 שׁוּבָה יְהוָה, חֲלֹצָה נַפְשִׁי, הוֹשִׁיעֵנִי לְמַעַן חֲסֹדְךָ:
 כִּי אֵין בַּמּוֹת זְכָרְךָ, בְּשִׂאוֹל מִי יוֹדֶה־לָּךְ:
 יַגִּיעֵתִי בְּאַנְחָתִי, אֲשַׁחֲהָ בְּכָל־לַיְלָה מִטְּתִי
 בְּדַמְעֵתִי עַרְשֵׁי אֲמָסָה:
 עַשִּׂשָׁה מִכַּעַס עֵינַי, עֲתַקָּה בְּכָל־צוּרְדֵי:
 סוּרוּ מִמֶּנִּי כָל־פְּעֻלֵי אֹן, כִּי שָׁמַע יְהוָה קוֹל בְּכִי:
 שָׁמַע יְהוָה תַּחֲנֻנֹתִי, יְהוָה תַּפְּלֵתִי יִקַּח:
 יִבְשׁוּ וַיִּבְהָלוּ מְאֹד כָּל־אֵיבֵי, יִשָּׁבוּ יִבְשׁוּ רַגְעַ:

כאן מרימים את הראש.

מַחִי וּמַסִּי, מִמִּית וּמִחַיָּה, מִסִּיק מִן שְׂאוֹל לְחַיֵּי עֲלָמָא.
 בְּרָא פֶד חֵטָא, אַבּוּהֵי לְקִיָּה, אַבּוּהֵי דְחַיִּים מִסָּא לְכַאֲבָה.
 עֲבָדָא דְמָרִיד נְפִיק בְּקוּלָר, מְרָה תְּאִיב וְתַבְר קוּלָרָה.

בְּרַךְ בְּכַרְךָ אֲנִי וְחֲטִינִי קַמְךָ, הָא רֵוִי נִפְשִׁין בְּגַדִּין מְרִירִין.
 עֲבָדְךָ אֲנִי וּמְרַדְנִי קַמְךָ, הָא בְּבוֹתָא הָא בְּשַׁבִּיתָא הָא בְּמַלְקִיּוֹתָא.
 בְּמַטּוּ מִנְךָ בְּרַחֲמֶיךָ דְנִפְיִשִׁין, אִסִּי לְכַאֲבָא דְתַקִּף עֲלֵי
 עַד דְלֹא נִהְוִי גְמִירָא בְּשַׁבִּיא.

יש הנוהגים שלא לומר תחינה זו.

מְכַנְּסֵי רַחֲמִים, הַכְּנִיסוּ רַחֲמִינוּ לְפָנֵי בַּעַל הַרְחָמִים. מִשְׁמִיעֵי תְּפִלָּה, הַשְׁמִיעוּ
 תְּפִלָּתֵנוּ לְפָנֵי שׁוֹמְעֵי תְּפִלָּה. מִשְׁמִיעֵי צַעֲקָה, הַשְׁמִיעוּ צַעֲקָתֵנוּ לְפָנֵי שׁוֹמְעֵי
 צַעֲקָה. מְכַנְּסֵי דַמְעָה, הַכְּנִיסוּ דַמְעוֹתֵינוּ לְפָנֵי מֶלֶךְ מִתְרַצֵּה בְּדַמְעוֹת.
 הַשְׁתַּדְּלוּ וְהַרְבוּ תַחֲנֹה וּבִקְשָׁה לְפָנֵי מֶלֶךְ אֵל רִם וְנֹשֵׂא. הַזְכִּירוּ לְפָנֵינוּ
 הַשְׁמִיעוּ לְפָנֵינוּ תּוֹרָה וּמַעֲשִׂים טוֹבִים שֶׁל שׁוֹכְנֵי עֵפְרוֹ. יִזְכְּרֵם אֱהַבְתֶּם וַיַּחֲיֵה
 זְרַעֲם, שְׂלֵא תֵאבֹד שְׂאִירֵי יַעֲקֹב. כִּי צֹאן רוּעָה נֶאֱמַן הָיָה לְחֶרֶף, וְיִשְׂרָאֵל
 גֹּי אֶחָד לְמִשְׁלַל וְלִשְׁנִינָה. מִהָרַע עֲנֵנוּ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל, וּפְדֵנוּ מִכָּל גְּזֵרוֹת קָשׁוֹת,
 וְהוֹשִׁיעָה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים מִשִּׁיחַ צַדִּיק וְעַמְּךָ.

מִרְן דְּבִשְׁמִיא לְךָ מִתְחַנְּנִי, כְּבִר שְׁבִיא דְמִתְחַנְּנִי לְשִׁבְיָה.
 כְּלֵהוֹן בְּנֵי שְׁבִיא בְּכִסְפָּא מִתְפָּרְקִין
 וְעַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּרַחֲמֵי וּבִתְחִנּוּנֵי.
 הֵב לָן שְׂאֵלְתֵינוּ וּבַעוֹתֵינוּ, דְּלֹא נִהְדֵר רִיקִם מִן קַדְמֶיךָ.

מִרְן דְּבִשְׁמִיא לְךָ מִתְחַנְּנִי, כְּעֲבָדָא דְמִתְחַנְּנִי לְמֶרְה.
 עֲשִׂיקֵי אֲנִי וּבַחֲשׂוֹכָא שְׂרִינִי.
 מְרִירִין נִפְשִׁין מַעֲקֵתִין דְנִפְיִשִׁין.
 חִילָא לִית בִּן לְרַצִּינְךָ, מִרְן.
 עֲבַד בְּדִיל קִימָא דְגִזְרַתְ עִם אַבְהָתְנָא.

הפיוט 'שומר ישראל' חותם את הסליחות בחודש אלול ובעשרת ימי תשובה.
בסידורים ישנים כתבו להוסיף אותו גם בתעניות ציבור, ובסידור 'צלותא דאברהם'
מובא בשם צוואת השליה לאומרו בכל יום.

שומר ישראל, שמר שארית ישראל, ואל יאבד ישראל
האומרים שמע ישראל.

שומר גוי אחד, שמר שארית עם אחד, ואל יאבד גוי אחד
המיחדים שמך, יהוה אלהינו יהוה אחד.

שומר גוי קדוש, שמר שארית עם קדוש, ואל יאבד גוי קדוש
המשלשים בשלש קדשות לקדוש.

מתרצה ברחמים ומתפיים בתחנונים, התרצה והתפיים לדור עני
כי אין עוזר.

אבינו מלכנו, חננו ועננו, כי אין בנו מעשים
עשה עמנו צדקה וחסד והושיענו.

לקט הפסוקים מסדר רב עמרם גאון מבטא את תחושתו של האדם,
שלאחר שהתפלל בכל אופן שהוא מכיר, מוסר את דינו לשמים (טור, קלא).
עומדים במקום המסומן ב* (מג"א קלא, ד בשם השליה).

ואנחנו לא נדע ימה נעשה, כי עליך עינינו:

זכר רחמיך יהוה וחסדיך, כי מעולם המה:

יהי חסדיך יהוה עלינו, באשר יחלנו לך:

אל תזכר לנו עונות ראשנים

מהר יקדמונו רחמיך, כי דלוננו מאד:

עזרנו בשם יהוה, עשה שמים וארץ:

חננו יהוה חננו, כי רב שבענו בוז:

ברגז רחם תזכור:

[ברגז עקדה תזכור, ברגז תמימות תזכור.

יהוה הושיעה, המלך יעננו ביום קראנו:]

כי הוא ידע יצרנו, זכור כי עפר אנחנו:

דברי הימים

תהלים כה

תהלים לג

תהלים עט

תהלים קכד

תהלים קכג

חבקוק ג

תהלים כ

תהלים קג

עֲזָרְנוּ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עַל־דְּבַר כְּבוֹד־שִׁמְךָ
וְהַצִּילְנוּ וְכִפֵּר עַל־חַטָּאתֵינוּ לְמַעַן שִׁמְךָ:

קדיש שלם

ש"ץ: יתגדל ויתקדש שמה רבא (קהל: אמן)

בעלמא די ברא ברעויתה

וימליך מלכותה [ויצמח פרקנה ויקרב משיחה] (קהל: אמן)

בחייכון וביומיכון ובחיי דכל בית ישראל

בעגלא ובזמן קריב, ואמרו אמן. (קהל: אמן)

יהא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמיא. קהל וש"ץ:

ש"ץ: יתברך וישתבח ויתפאר ויתרומם ויתנשא

ויתהדר ויתעלה ויתהלל

שמה דקדשא בריך הוא (קהל: אמן)

לעלא מן כל ברכתא

ושירתא, תשבחתא ונחמתא

דאמירן בעלמא, ואמרו אמן. (קהל: אמן)

תתקבל צלותהון ובעותהון דכל בית ישראל

קדם אבוהון די בשמיא, ואמרו אמן. (קהל: אמן)

יהא שלמא רבא מן שמיא

וחיים [טובים] עלינו ועל כל ישראל, ואמרו אמן. (קהל: אמן)

בורע ופוסע שלוש פסיעות לאחור. קד לשמאל, לימין ולפנים באמירת:

עשה שלום במרומו

הוא יעשה שלום

עלינו ועל כל ישראל, ואמרו אמן. (קהל: אמן)